

[Glensgård.]

står på, men som sagt har vi ikke turdet tage et andet standpunkt end det, at vi må regne med ministerens seneste udskejelser.

Ministeren siger nu også her at vi skal tage større miljøsyn. De bliver større og større, siger ministeren. Nu vel, forslaget blev fremsat for et halvt års tid siden, og det er vel ikke på det halve år, der er sket et stadig større hensyn til miljøet. Nej, det er nok helt givet, at ministeren ikke har turdet tage det reelle og klare standpunkt, han tog, da han afsendte svaret til trafikudvalget under almindelig del, altså før lovforslaget blev fremsat.

Jeg vil godt igen pege på og have ministerens bekræftelse på, at der enten er sket en skrivfejl i ministeriet, eller også at man i dag må tage afstand fra det, man egentlig har skrevet i sit svar. Side 4 øverst skriver ministeren, at professor Gimsing tilslutter sig dette, men det, man tilslutter sig, er spørgsmålet om længdeventilationen, og man fremhæver bl. a., at den stigende forureningserkendelse vel kan føre til, at forureningen fra bilerne bliver mindre, men kravene til indåndingsluftens renhed kan samtidig blive skærpede. Ministeren kunne nøjagtig lige så godt have citeret husmoder fru Jensen fra Nykkebølle eller tilsvarende. Men ministeren tager professor Gimsing til indtægt for noget, han aldeles ikke kan tillade sig at udtale sig om, i hvert tilfælde ikke noget, som ministeren burde kunne lægge til grund for sin vurdering i forbindelse med miljøsynet.

Jeg vil godt have, at ministeren ligesom forsøger at tilbagekalde de 3 linjer af sit svar til udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Bilgrav-Nielsen*) (RV):

Når hr. Glensgård nu spørger, hvorfor vi er vendt tilbage til et dagsordensforslag, som ligner det forslag, vi havde til behandling forleden, stillet af fru Elsebeth Kock-Petersen, så vil jeg minde hr. Glensgård om, at jeg forleden, da vi havde diskussion, udtrykkelig sagde, at der for mig var én situation, der kunne motivere yderligere undersøgelser. Det var den omstændighed, at folkettinget eventuelt forkastede forslaget om at bygge en kombineret vej- og jernbanetunnel under Østerrenden. Det er det, der

nu er udsigt til, idet det er helt sikkert, så vidt jeg kan se, at folkettinget vil forkaste det forslag, vi dér har stillet.

Den situation, man så står i, hvis ikke man foretager sig noget, er, at den vedtagne lov om etablering af en kombineret motorvejs- og jernbaneforbindelse over Store Bælt står ved magt som vedtaget. Det kan vi ikke være tilfredse med, og det synes jeg heller ikke de medlemmer af folkettinget, som har ytret ønske om andre løsninger og om at vente, kan være tilfredse med.

Det er derfor med meget stor uret, jeg hører hr. Christophersen glad slutte op om ministerens redegørelse. Hvad ministeren sagde, var, at igangsættelsestidspunktet naturligvis ville blive afstemt efter den samlede offentlige anlægsaktivitet. Ja men det havde jeg også forventet; det er da fornuftigt. Og det er da fornuftigt, uanset hvad det er for et anlæg, man skal have på Store Bælt. Men jeg kan ikke forstå, at hr. Christophersen herefter kan være tilfreds, for det, som hr. Christophersen for to dage siden anbefalede, var noget ganske andet end at afpasse etableringen af det, der er besluttet, efter den samlede økonomiske aktivitet. Det var nemlig også at undersøge andre muligheder. Derfor går jeg ud fra, at hr. Christophersen må stå temmelig alene med det standpunkt i forhold til den del af venstres gruppe, der forleden gav udtryk for, at man ønskede alle relevante forhold undersøgt til bunds.

Hr. Søgaard siger, at vi kan blive ved med at undersøge. Ja, det kan vi, men da vi jo står over for et projekt, som er af meget stor betydning mange generationer ud i fremtiden, så synes jeg, det er forkert, at vi afslutter undersøgelsen af denne sag på et tidspunkt, hvor vi ikke er klar til at begynde at bygge af økonomiske hensyn. Hvorfor ikke udnytte den ventetid, vi alligevel får, til at få undersøgt de tvivlsspørgsmål, der er blevet rejst under behandlingen af vort forslag? Og det er det, vort dagsordensforslag i al sin enkelthed går ud på. Men jeg kan da godt se, at der jo altid er vanskeligheder ved at skulle acceptere noget, som andre foreslår; det er altid et problem. Men vel, hvis man stemmer dagsordensforslaget ned nu, så må vi jo vende tilbage med et nyt forslag i den nye folketingssamling, og sådan må vi blive ved, hr. Søgaard, indtil vi